

1. Joan Sala Vi - la - drau és el nom que ell se'n de - ia, per nom
en dos he - re - tats qu(e) amb la pau els dos vi - vi - en; les cri -
a de Sant Jo - an la for - tu - na en va ser mi - a; tin - gué -

se'n diu Ser - rra llonga, ca - sat n'e - ra amb la pu - bi - lla. 1. Te - ni -
a - des i el(s) cri - ats nit i di - a els en sa - bi - en. 2. El di -
rem qua - tre ra - ons ab un jo - ve de la vi - la. 3. El di -

De renyines a raons, de raons a més renyines,
de renyines a raons, io li vaig quitar la vida.
Quan io me'n vei(gué) perdut, me'n vaig dar a la mala vida:
vaig nar a Roca Guinau, me'n vaig fer cap de codrilla.
Vàrem anar a l'Hostal de l'Avenc, vàrem robar set-centes lliures,
que me n'és passat del cap tornar-hi io sol un dia.
-Mestressa, què teniu per menjar? Mestressa, què teniu per beure?
-En tenim capons amb llardet i algunes perdus rostides.
Mentres n'estàvem sopant:
-Mestressa, no sé si ho sabeu, corren gent de mala vida.
-Per mi bé n'han corregut; m'han robat tant com tenia.
Aquell lladre d'en Serrallonga, llamp que li partís la vida.
-Mestressa, conteu, conteu: pagar el gasto io en voldria.
-Vostro gasto val deu rals, més o *menos* una lliura.
-Poseu-la al llibre del(s) perduts, aquesta i les set-centes de l'altre dia,
que io sóc en Serrallonga, aquell que tant *maldeci(e)u*.
N'entraren quatre minyons; ells em miren i io els miro.
No n'hi hagué cap de ells que en volgués perdre la vida.
De canons i de punyals sobre meu prou n'hi havien,
i en a les mans un grenyal, que aquell (i) a no em fa mai figa.
La justícia ho ha sabut, nit i dia em perseguia.